

"Kuoleman pataljoona"

Erään ruotsalaisen lehden kirjenvaihtaja kävi haastattelemassa Venäjän herrasmiesten muodostaman "kuoleman pataljoonan" sankaritarinaa, ja kertoo käynnistään:

Kasarmien katusivu ei poikennut ollenkaan Pietarin jokapäiväisestä ja maattomasta rakennustyylisestä. Talo oli yhtä likainen kuin kaikki muutkin.

Suljettun porttikäytävän edessä, josta ajettiin rakennuksen pihalle, seisoi omituinen sotilaskieltovarava ja sano, nähtävästi hartasta ulkomuodostani rauhoittuneena:

— Odottakaa! Käyn kutsu-massa päivystäjän.

Hän avasi porttikäytävän oven ja huusi jotakin pihamaalle. Hetken perästä tuli sieltä pitkä, hoikka tyttö, jolla myöskin oli sotilaspuku. Hän, silmälasit nenällä, tutki minua alentuval-sesti ja ilmoitti, ettei ketään vielä ollut tullut.

Portin piteessä oli kivipylväs huolimattomien ajurien vaunun-akselien suojana. Minä istu-duin sille odottamaan. Kaksi me-ristotilasta oli pysähtynyt jalka-käytävälle seuraten mielenkiin-nolla minun menettelyäni. Toi-nen heistä huomautti minulle hy-väntahtoisesti hymyillen:

— Hepäs ovat ankaria.

— Niin, eipä se hullummalta näytä, sanoin minä.

Mutta toinen miessotilasta tarkasteli ankaran näköistä amat-sionaa tyytymättömänä, yrittäen prikkulleen mitata hänen pituuten-sa, painonsa, lihasvoimansa ja muita ominaisuuksiaan.

— On tosiaan surkuteltavaa nähdä, huomautti hän lopuksi halveksivien ilmein. — Minua hu-vittaisi tietää kuka kurja on teh-nyt tämän hullun keksinnön.

Ja arvosteluunsa liitti hän muutamia musertavia ja erittäin kuvaavia sanoja, joita on aivan mahdoton hyvän kielenkäytön harrastuksesta kääntää ja antaa painettavaksi.

Samassa tulit toverini laahusa-lan valokuvaukseen, joka tässä hirvittävässä kuumuudessa oli hänelle raskaampi kuin kaup-pamatkustajalle laukunsa. Päi-vystäjä kutsuttiin ja me pääsim-me sisään. Käynnistä oli nimit-täin jo etukäteen puhuttu. Olim-me "Kuoleman pataljoonan" vie-raina. Ei sen enempää eikä vä-hempää.

"Kuoleman pataljoona" on ali-upseeri Botkarjovan työtä. Ni-men loppuosassa oleva a osottaa, että kysymyksessä oleva aliup-seeri on nainen.

Botkarjovala on jo paljon koe-teltu soturi. Kaksi vuotta sitten astui hän vapaaehtoisena armei-jaan ja on palvelusajanaan he-rättänyt huomiota rohkeudellaan, tyyneydellään ja kekseliäisyydel-lään. Hän on jo pari kertaa haa-voittunut ja palkittu Yrjönsistä ja muilla urhoollisuusmerkeillä.

Hän tahtoi miehille antaa esi-merkkiä, tahtoi saattaa hapeaan polkajaiset, pelkurit ja petturit, herättää heidän hävintuutensa ja kiihdyttää kunniantuntoa, kut-sumalla naisia kantamaan niitä kiväreitä, jotka karkulaiset oli-vat jättäneet.

Me olimme siis näiden kuo-lemaan vihittyjen vieraita. Tun-nelma heidän pääkortteirissaan oli kuitenkin hitutakaan muistuttanut kuolemaa. Botkarjo-va oli aivan yksinkertainen nai-nen, miellyttävän vapaa, kunnol-linen ja raittoisa käytöksessään ja puheessaan. Ajattelin: jos häneltä riisuttaisiin sotilaspukun-sa, tulisi hänestä herttainen e-mäntä. Ja nyt, kirottu olkoon nykyinen aika, tahtoo hän kuo-lemaan vihittyjen toveriensa kanssa opettaa Venäjän velvollis-uutensa unohtaneille miehille, mitä heidän rauhaansa kuuluu, tahtoo ajaa heidät suin päin sak-salaisten piikkilankaesteita, kuul-laruisia ja myrkyllisiä kaasuja vastaan.

Aavalla pihalla pidettiin par-haillaan harjoituksia, marssivat leveässä rintamassa meihin päin, laskeutuivat mahalleen maahan, niin että tomu tuprusi ja tähtä-sivät rohkeasti minua ja toveria-ni kohden, joka hyökkäykseen vastasi valokuvauksellaan.

Ohjaajat olivat aliupseereita — miehiä, tietyksi — usalla kün-noitettavaa kokoelmaa. Yrjönsis-tejä ja muita kunniamerkkejä. He väittivät, että nämä naisrek-ryytit, jotka vasta olivat kolme viikkoa harjoitelleet "osasivat jo kaikki ampuu oikein hyvin", se-litti eräs ohjaajista ja osotti eräs-tä maaliutua.

Nyt odottavat he vaan hei-dän lähettämistään rintamalle, sanoi hän.

— Hm, sanoin, mutta tietävät-kö he miten päästä aution kedon poikki saamatta kuulaa kahänsä?

— Ei, sehän on selvä... sanoi päivän polttama soturi hyvän-tahtoisesti hymyillen. Mutta se ei olekaan niin hirveän tärkeä. Sen oppii sitten itsestään.

Hitto vieköön! "Sotataito" näyttänyt ottaneen kunnioitettavan edistysaskeleen niiltä ajoilta, jol-loin minä olin sen kanssa teke-minissä.

Kysyin eräältä nuorelta naisel-ta, jolla oli erikoisen hieno profiili, melkein jumalallisuutta ku-vastavat silmät, onko heidän pa-

taljoonassaan montakin naista? — 250, laukasi nainen.

— Vai niin? Mutta se on tuki alussa.

— Ei oteta enempää.

— Eiko! Minä luulin, että tarkoitus on ollut koota enem-mänkin, koskapa osastoanne kut-sutaan pataljoonaksi.

Ja niin edespäin. Koko ajan seiso tuu nuori tyttö mitä jäy-kimmässä huomio asennossa. Minä olin siitä hämilläni. Puhues-samme edelleen, sain tietää, että 250 kuolemansoturittaren joukos-sa löytyi eri ikäisiä naisia eri yhteiskuntaluokista. Vanhin heis-ta on 47-vuotias. Vielen on siel-lä eräs "kasakka", 40-vuotias nai-non Donin kasakkakin maasta. Nuorin on nähnyt ainoastaan 16-kevättä. Huomattava osa, suo-rastaan enemmistö, kuuluu sivi-siviteisiin luokkiin. Useimmat heistä ovat Betushovin ja muiden korkeiden oppikoulujen oppilaita. Eräs kookas ja vahvarakenteinen neiton, jolla oli kaunismuotoi-set mutta ankaran jäykät piirteet, puhui sujuvasti ranskaa, ja hän ei varmaankaan ollut ainoa.

Johtajat komensivat asentoon. Istuin paikallani ja katselin mite-nkä palvelusintoisina nuo nuor-ter rekrytiti hyökkäsivät paikol-leen riivin ja asettuivat asentoon. Siinä oli edessän sängen kirjaja kokoelma "asemiehiä". Yleensä tuntuivat he luonnollisesti pieni-kasvuisilta, kuten naiset aina tuntuivat esiintyessään miehen puussa, mutta poikkeuksiaakin löytyi. Muutamat olivat hoikkia ja notkeita, ja tuntuivat siltä että heistä tarpeellista harjoituksella voisi kehittyä mukimenneviä sotilaita ja tiedusteluita toimeen ehkä hyvikin. Yleensä he näyt-tivät fyysisesti heikoilta, toisin sanoen eivät omanneet sellaista fyysistä kestävyttä, jota il-män ihmiseltä ei voi vaatia sota-palveluksen suorittamiseksi.

Heidän pukunsa on melkein samallinen kuin tavallinen venäläisen sotilasnivormu. Heit-täme pikaisen silmäyksen heidän asunoihinsa. Botkarjovan a-matsootit olivat sijoitetut ver-rattain valoisin ja tilaviin huo-neisiin ja nukkuivat raptasängy-sä, joissa on puupöydät ilman minkäänlaista pehmikettä allaan. Sinelli, joka on kääritty kokoon, tekee päänsänsä virkaa.

Sankysä viereissä seiso eräs pieni, niin pieni työntövyökki, että hänet vaivatti olisi saattanut panna taskuunsa.

— Sallikaa minun tehdä teille eräs tungetteleva kysymys, sa-noin hänelle. Kuinka vanha olette?

— Kaksikymmentä ja yksi. Mutta sitä te tuskin uskotte, eikö niin?

— Empä tosiaan, vastasin, olin luullut teidän olevan kuusi-toistavuotiaita. Hän kertoi tul-leensa Kaukasiasta, jossa hänellä oli paikka eräissä kottorissa.

Katselin kauan tuohon pienen lapselliseen olentoon, jolla oli karkeat sotilasvaatteet ja saap-paat niin suuret, että luuli niiden kykenevän kuljettamaan tytön minne minä vaan halutti.

— Miksiä siis tulitte pataljo-naan?

— No, sehän on niin selvää, vastasi hän. Ennen kaikkea sen vuoksi, että naisilla täytyy olla samat oikeudet kuin miehilläkin.

Kertomus kesken jää-neestä lauseestani

Motto: "Pila kiellettyä ja siksi se onkin niin haluttua. Eräänä päivänä tuli kaupungil-la minua vastaan Joe.

— O' Joe, poor Joe, sinä et ole yhtään viisastunut sitte viime kes-än — olisi varmasti ollut minun tervehdykseni hänelle, jos nim-sivistyneisin tapaohime kuului-si saada itse valita tervehdyssan-sa kussakin tapaamisessa.

Mutta sivistys on aluudessaan meille tervehdyssan valinnut, ettei meidän moukkienkaan sitte tarvitse muuta kuin jäljitellä si-vistyneisyyttä. Niinpä siis minä ja Joekin vaan parhaan matki-mistaitomme mukaan kohotimme hatuamme ja sanoimme:

— How do you do!

On se sentään pilaa kun täytyy vaihtaa niin muodollisen kohteli-aan tervehdyksen, vaikka sitte millainen ilveilyhistoria sisältävi-si henkilöiden toistensa tuntemi-seen, ajattelin ja suuni vetäytyi hieman ivahymyyn, mutta siitä minut herätti seuraavan vastaan-tulijan ällistely.

Ja sillä sitte vielä ei saisi edes naurakaan — ylen vakavaa on elämä, jatkoin ajatteluani, ja pääsin kuin pääskin jälleen "töiseen tilaan."

Mutta nyt kiintyi ajatukseni oikein vakavana Joe'hin sekä si-hen sekkaan ettei hän naostaa — "käytönsästä" — päättään ollut vuoden sisällä yltään vi-

sastunut ja lopuksi siihen, että minun lauseeni hänelle kerran jäi kesken, vaikka lauseeni kesken jäänyt loppuosa olisi ehkä häntä jonkunverran viisastuttanut. —

Kun minä ensikerran näin Joen, en voinut olla ajattelemat-ta: millainen mies! Kaikenlaisia miuita onkin! Ja niiden ihmette-lylauseiden välin minä pistin oikein: hyi saakuri! — mutta en meinannut rohjeta sitä tähän kir-jottaa.

En ole koskaan kerskunut hy-vällä ihmistuntumuksellani, enkä halua nytkaan. Siksi selitykseksi siihen että nyinä heti ensinä-kenällä voin niin varman kan-naan ottaa Joe'lin nähdän, kerron että tämä "ensinäkeminen" ta-pahtui ruokapöydässä. Ja pöy-dässä tuntemisedellytyksistä mi-nä haluan esittää seuraavaa:

Aterioidessan tavallinen nä-lkäminen kiinnittää suurimman hu-miionsa luotaseensa, niinollen, el-lei hän omaa erittäin loisteliasta teeskentelytaitoa, pääsee siinä helpommin kuin muualla puhaj-tamaan esille luonteensa piirteit-sä ja tavoistaan niittään puolia, joita ei ehkä ole näytteille aiko-nutkaan.

Ja kuka ihminen nyt haluaisi asettaa näytteille taipumuksiaan käyrimäisyyteen ja kaksinaamai-suuteen. Näitä puolia olin minä varmasti huomaavani Joe'ssa.

Mutta minä yksin en ollut Jo-en arvostelija. Rouva Mc Clare oli häneen aivan rakastunut. Sen johdosta rouva Angell oli kovin mustasukkainen (molemmat rou-va vapaita vaikka uusiin naimi-siin). Ja neiti Trenton, kunnial-lisen miehen kunniallinen mors-iari, sanoi että Joe on oikein hyvä mies. Ja kun minä heidän Joes-ta puhuesaan olin vaiti, kysyivät he, enkö minä ollenkaan pidä miehistä? Kun he tekivät kysy-myksensä siinä mielessä, että jo-ka ei pidä Joe'sta, ei varmasti-kaan pidä miehistä ollenkaan, vastasin: en — päästäkseni se-littämistä miksi en pitänyt Jo-esta.

Tämä tapahtui uudessa työpai-kassani, missä oli miehiä ja nai-sia; ja minusta tuntui kun en olisi pitänyt näistä naisistakaan, en tarkemmin ajatellut miksi, mutta luulen että siksi kun he pitivät Joe'sta josta minä en voi-nut pitää. Ja niin minä vetäy-dyin eroon koko roikasta. Mut-ta siten jän minä työpaikassani yksin ja minulla oli liian hiljaista. Hiljaisuus usein johtaa "ikävään" ja ikävällä taasen on monenlaisia seurauksia. Minun "ikävälläni" tällä kertaa oli seurauksena se, että minusta rupesi tuntumaan kuin en olisi voinut oikein hyvin.

STATEMENT OF THE OWNERSHIP, MANAGEMENT, CIRCULATION, ETC., REQUIRED BY THE ACT OF CONGRESS OF AUGUST 24, 1912, OF TOWERI published Daily at Astoria, Ore., for Oct., 1917, State of Oregon. SS. County of Clatsop.

Before me, a Notary Public in and for the State and county aforesaid, personally appeared Aug. Nikula, who, having been duly sworn according to law, deposes and says that he is the Business Mgr. of the Toveri and that the following is, to the best of his knowledge and belief, a true statement of the ownership, management (and if a daily paper, the circulation), etc., of the aforesaid publication for the date shown in the above caption, required by the Act of August 24, 1912, embodied in section 443, Postal Laws and Regulations printed on the reverse of this form, to wit:

1. That the names and addresses of the publisher, editor, managing editor, and business managers are:

Publisher Western Workmen's Pub. Society, Box 99, Astoria, Ore. Editor Wm. Reivo, Box 99, Astoria, Ore. Managing Editor Louis Mollanen, Box 99, Astoria, Ore. Business Manager, Aug. Nikula, Box 99, Astoria, Ore.

2. That the owners are: (Give names and addresses of individual owners or, if a corporation, give its name and the names and addresses of stockholders owning or holding 1 per cent or more of the total amount of stock.)

Finnish Socialist Local, Portland, Ore., 719 Montana Ave.
Finnish Socialist Club, Astoria, Ore., 262 Taylor Ave.
Finnish Socialist Local, West Berkeley, Cal., 1819—10th St.
Finnish Socialist Local, Cumberland, Wyo., L'Box U.
Finnish Socialist Local, Stockert, Mont., Box 164.
Finnish Socialist Local, Bingham, Utah, L'Box 681.
Finnish Socialist Local, Aberdeen, Wash., 713 E. First St.
Finnish Socialist Local, Hoquiam, Wash., 315 10th St.
Finnish Socialist Local, Tonopah, Nev., Box 84.
Finnish Socialist Local, Rock Springs, Wyo., L'Box 137.
Finnish Socialist Local, Butte, Mont., Box 252.
Finnish Socialist Local, Wilkeson, Wash., Box A.
Finnish Socialist Local, Elureka, Cal., 1418 A St.
Finnish Workers Association, San Francisco, Cal., 20 Flint St.
Finnish Socialist Local, Winlock, Wash., Box 237.
Finnish Socialist Local, Diamondville, Wyo., L'Box 182.
Finnish Socialist Local, Fort Bragg, Cal., Box 339.
Finnish Socialist Local, Los Angeles, Cal., Box 1173.
Finnish Socialist Local, Seattle, Wash., 636 Wash. Blvd.
Finnish Socialist Local, Hanna, Wyo., L'Box 33.
S. S. Osasto, Box 83, Frontier, Wyo.
S. S. Osasto, Box 1045, Raymond, Wash.
S. S. Osasto, Box 337, Mullan, Idaho.

3. That the known bondholders, mortgages, and other security holders owning or holding 1 per cent or more of total amount of bonds, mortgages, or other securities are:

None.

4. That the two paragraphs next above, giving the names of the owners, stockholders, and security holders, if any, contain not only the list of stockholders and security holders as they appear upon the books of the society but also, in cases where the stockholder or security holder appears upon the books of the company as trustee or in any other fiduciary relation, the name of the person or corporations for whom such trustee is acting, is given; also that the said two paragraphs contain statements embracing affiant's full knowledge and belief as to the circumstances and conditions under which stockholders and security holders who do not appear upon the books of the company as trustees, hold stock and securities in a capacity other than that of a bona fide owner; and this affiant has no reason to believe that any other person, association, or corporation has any interest direct or indirect in the said stock, bonds, or other securities than as so stated by him.

5. That the average number of copies of each issue of this publication sold or distributed, through the mails or otherwise, to paid subscribers during the six months preceding the date shown above is.....4345

AUG. NIKULA
(Signature of business manager.)
Sworn to and subscribed before me this 1st day of Oct. 1917.
W. T. EAKIN.
(My commission expires Jan. 14, 1920.)

paijon; saada vanha, ontuva, toissilmäinen mies ilosta loista-vin kasvoin ketterästi juokse-maan. Minä olin "heitetty" mr. mahdollisimman hyväksi mr. Pew'le varta vasten toisten naisten kiusalla — sillä he yhdes-sä Joen kanssa tekivät ivaa hä-nen ruumiillisista vajavaisuuksis-taan — ja kun he siitä huomaut-tivat, jota odotinkin, sain tilai-suuden sanoa etten pitänyt hei-dän Joe'taan yhtään Mr. Pew'tä parempana. Hän on nuori ja terve ja "pretty", mutta siitä huolimatta kurjempi kuin mr. Pew, ellei muutu kokonaan toi-senlaiseksi.

"Ovitaistelustamme" huolimat-ta mr. Pew istuu nytkin työ-pöytäni viereen ja minä koetan hänelle jutella, mutta nyt en o-saa puhua muusta kuin mikä koskee oviproblemia.

Mr. Pew, sanon, näin teidän eilen menevän automobiililla ja kun ajattelin että ette hetkeen palaa, aukasinkin kaikki ovet, mutta joku toinen oli ne sulkenut. Ku-kahan se oli?

— I don't know, vastaa mr. Pew, mutta taampana kuuluu Joen ääni: — I did!

— You, you, alan ihmetellä ja hoen tuota sanaa vähintään puoli tusinaa kertaa, sillä minä olin ajatellut että siinä ovijutussa on "jotain sisällä" ja nyt se mi-nulle ikäänkuin varmeni, että "jotain siinä on."

Kun sitte tulee paasi ja ky-syy, kuinka minulla asiat menee, vastaan että nyt kohta eivät me-ne, eivät ihan mitenkään, sillä minulla ei ole ilmaa täällä.

Hänen katseensa kysyy seli-tystä.

Selitämme että ei riitä että akku-nat ovat auki, ovet myös pitäisi olla auki. Mutta kun minä au-kaasen ne, paiskii tuuli ne kiinni. Niihin pitäisi laittaa koukut, jolla ne voisi kiinnittää auki.

— Paiskii se tuuli ne kiin-ni tyynelläkin?

— Ainakin ne kiinni paiskaut-tavat.

— Minä luulen, että miehet panevat ne kiinni. (Jatk.)

Portlandin ilmotuksia

PARANTAKAA ITSENNE!

luonnon parannuksiin kuulavilla tavoilla. Mu-nulla on pitkäaikainen kokemus kaikenlaisis-ta sairauksista joita olen onnistuneesti paran-tanut paastolla, hieronnalla ja monenlaisilla eri kylvillä. Vaikimmassakin sairauksissa, jossa hoito on pitkäaikainen, voitte täällä ol-lu siksi kunnossa saavuttaa terveyttenne. Mak-sy on paaston aikana ainoastaan \$3.50 ja y-keen paaston \$7.50 viikolta.

PETER KOKKO
42 Fremont St. Puh.: Woodlawn 43
PORTLAND, OREGON

OSCAR KOSKEN
PALLOHUONE,
on saatavana
tupakoita, juomia ja makeisia ynnä
kaikenlaisia ajanviettoa.
44½ North 3rd St., — 249 B. Couch St.
Portland, Oregon.

JOEL NIEMI,
joka useita vuosia on pitänyt
RUOKATALOA

286 N. 17th St., Portland, Oregon,
on laittanut uuden ja tilavan talon
yleisön käytettäväksi
GLARNO HOTEL,
243 Holladay Ave., Portland, Ore.

Hotel Fremont
42 Fremont St.
PORTLAND, ORE.
MRS. A. J. JOHNSON, omistaja.
Ensiluokan Hotelli ja Ruokailupaikka.
Hinnat kohtuulliset.
Telefoni Woodlawn 43.

T. E. MAKI-
WICKSTROM, M.D.
Europassa tutkinnot suorittanut.
Hermotaudit erikois-alana.
Medical Bldg. Main 5193
PORTLAND, ORE.
Tunnit 11—12:30 epp. 2—4 jpp.
Lauantai-iltoina.
Sairaala 752 Montgomery Drive.
Main 5574.

Kannattakaa niitä liikkeitä, jot-
ka ilmoittavat Toverissa.

Todellisia syitä

MIKSI MATKALIPPUNNE TULISI OLLA

Union Pacific System:

AUTOMAATTISET MERKINANTO-LAITOKSET

*suojelevat kauttaaltaan rataa matkalla Chicagoon.

1140 MAILIA

KAKSOISRATAA,

jonka perustus on tehty mitä

huolellisimmin.

"TOP NOTCH" JUNIA

Läpikulkevia makuu- ja ruokai-luvaunuja Chicagoon, Omahaan, Kansas City'yn ja Denveriin.

COLUMBIA-JOEN

TIE ITÄÄN

kulkee yhdensuuntaisesti Amerikan suuremmoisimman

maantien kanssa tuon kuuluisan laakson läpi maantien

ja joen välisellä kaistaleella.

UNION PACIFIC SYSTEM

Yhdistää linnen ja idän teräskäytävällä.

G. W. ROBERTS, D. F. & P. A.

551 Commercial katu, Puhelin 85
Astoria, Oregon.

Tärkeä

Huomautus!

Tilan ahtauden takia olemme muuttaneet 15, 17, 19 Maiden Lane rakennuksesta tilavampaan paikkaan, 9, 11, 13 Maiden Lane, Huone 1408. Tämä rakennus on seuraava entisestä paikastamme.

Meidän tunnettu mallikelpoinen ja pikainen huomiome-
liikettävämme kohtaan tulee edelleen jatkumaan. Täysi ja rehellinen arvo meidän tavaroissamme on ja aini-aan on ollut meidän tunnustuksemme. Älkää epäoikö kir-joittoa eli lähettä tilaustanne meille.

N. GAMSE

(Perustettu 1888)

9, 11, 13 Maiden Lane

Room 1408

New York City

Hintaluettelo kelloista, peristä, loketeista y. m. vapaasti kysyttäessä.

JOKO

OLETTE YHTYNEET

MAIDONKULUTTA-

JAIN LIITTOON?

Miksi maksatte maidosta ja kermasta korkeita hintoja?

Yhtymällä Milk Consumers League'n jäseneksi säästättä vä-hintään 3 senttiä varttia kohti päivässä.

Sopimuksia maidolle ja ker-malle voidaan allekirjottaa Ore-gon Co-op. kauppoissa ja Toverin konttorissa.

UUSI LIIKE

ON AVATTU UNIONTOWNISSA,

joka tunnetaan nimellä

West End Electric Co.

Huoneita sekä veneitä langoitetaan sekä tehdään kaikenlaisia sähköalale kuuluvaa työtä kohtuullisilla hinnoilla. Konttori on Anderson & Elkin kaupassa 236 Taylor Ave., Telef. 426, kotiin 170.

Uudistakaa tilauksenne ajoissa ettei lakkautus-ta lehden lähettämises-sä tule tapahtumaan!

Victor Järvinen W. A. Takalo

Western Machine &

Welding Works

depän- ja koneotyötä tehdään huolel-lisesti. Paatin rautoja ja baskettia on varastossa.

Kaasukoneita porataan ja hitoan.

453 Taylor Ave. Phone 327

Kunnallislaiturin kohdalla.

SUOMALAISET LÄÄKÄRIT

T.ri Toivo Forsström

LEIKKAUKSET ERIKOISALANA

— ja —

T.ri Werner Lagus

LASTEN TAUDIT ERIKOISALANA

PEXARTH BLDG., ASTORIA

Tunnit: 10-12 e. p. p., 2-4 ja 7-8 j. p. p.

Tele. Office: 230 Tel. Residence:

Tri Forsström 682 Tri Lagus 602-R

DR. CHAS. W. BARR

HAMMASLÄÄKÄR

Suomalainen tyttö apulaisena.

823 Commercial St. Puhelin 455 Astoria

T.ri O. Onne Jurvan

LUONNON-

PARANTOLA

178 E. 60th e. Portland, Ore.